

Вже з дерева життя мого

Володимир Свідзінський

Вже з дерева життя мого
Пожовклий лист паде,
А черга днів безперестанно
До тайних меж веде.

Прийду, прийду в країну мертво,
До мертвих берегів,
І обведу глибоким зором
Пустелю без країв.

Не буде день, і ніч не буде,
А присмерки і сум.
І слух напружений уловить
Лиш моря вічний шум.

І зблизяться холодні тіні,
І гляну, і без слів
Пізнаю я з очей безодніх
Страшний тягар віків.

І, як туман, вони схитнуться
І тихо одійдуть;
І буде на човні невольнім
Моя остання путь.

Десь упадуть безсилі сльози,
Як роси на траву,
А я в той час в далекім морі
У безвість попливу.